

Хвалà пѣснн дѣдовы, не надписанъ оу єврєѣ, ч.

Ѧ Живый въ помочи вѣшнаго, въ кровѣ бѣа нѣнаго водворѣтца,
Б речётъ гдєви: заступникъ мой єси и прѣбѣжище моє, бѣзъ мой, и
оуповѣю на него.

Г Ѣкѡ тои избавитъ тѣ ѡ стѣти лѣчи и ѡ словесѣ матѣжна:

Д плещма своиа ѡсѣнитъ тѣ, и подъ крилѣ єгѡ надѣшица:
оружіемъ ѡбѣдетъ тѣ истина єгѡ.

Є Не оубоѣшица ѡ стѣха ноцнаго, ѡ стрѣлы летѣщїа во дни,
Ѕ ѡ вѣщи во тмѣ преходѣщїа, ѡ срѣца /ѡ нападѣнїа/ и бѣса
полуденнаго.

З Падѣтъ ѡ страны твоєа тѣсѣца, и тма ѡдєснѣю тебѣ, кѣ тебѣ
же не прѣближитца:

И Ѡбаче Ѡчїма твоїма смѣтрити и воздаѣнїе грѣшникѡвъ
оузрити.

Д Ѣкѡ ты, гдєи, оуповѣнїе моє: вѣшнаго положїа єси
прѣбѣжище твоє.

Т Не прїидетъ кѣ тебѣ зло, и рѣна не прѣближитца тѣлесн твоємѣ
селенїю твоємѣ/:

Л Ѣкѡ ѡггѣлѡмъ своиѡмъ заповѣсть ѡ тебѣ, сохранити тѣ во
всѣхъ пѣтѣхъ твоїхъ.

Б На рѣкахъ вѣзмѣтъ тѣ, да не когдѣ прѣткнѣши ѡ камень ногѣ
твоє:

Г на ѡспїда и васїліска настѣпнши, и поперѣши лѣвѣ и смїа.

Д Ѣкѡ на мѣ оуповѣ, и избавлю ѣ: покрѣю ѣ, Ѣкѡ познѣ ѣма
моє.

Є Воззовѣтъ ко мнѣ, и оуслышѣ єгѡ: єзъ нїмъ єсмь въ скѡрєи,
измѣ єгѡ и прослѣвлю єгѡ:

Ⲫⲓ ⲃⲟⲗⲟⲡⲟⲩⲟ ⲃⲛⲓⲥⲏ ⲛⲉⲡⲟⲗⲛⲩⲟ ⲉ̀ⲑⲟ̀ ⲛ̀ ⲓⲁⲅⲗⲓⲟ̀ ⲉ̀ⲙⲥⲩ ⲉ̀ⲡⲛⲓⲉ ⲙⲟⲉ̀.